

[Indenrigsministeren.]

som jeg fremsatte for folketinget den 3. oktober 1968, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 5. november 1968. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 253 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Kjær Rasmussen* til justitsministeren (14. november 1968):

„Kan ministeren bekræfte, at medlemskabet af NATO forpligter os til at foretage en politisk registrering af danske borgere?“

Begrundelse

Under folketingsdebatten den 15. november 1967 udtalte den daværende justitsminister (Folketingstidende 1967-68, sp. 1278): „Der er desværre ikke foregået sådanne ændringer i den verdenssituation, som i 1964 medførte vidtgående enighed om efterretningstjenestens og registreringens nødvendighed, at et sådant skridt (afskaffelse af registrering, Kj. R.) nu vil være forvarsligt. Danmark er også fortsat medlem af NATO og har i denne egenskab forpligtelser, som ikke kan opfyldes uden et arbejde som det, efterretningstjenesten udfører.“

I spalte 1279 henviser den daværende justitsminister igen til „... landets sikkerhed og vore forpligtelser som medlem af NATO“.

Justitsminister *Thestrups* svar (15. november 1968):

Som svar på hr. *Kjær Rasmussens* spørgsmål til mig om, hvorvidt Danmarks medlemskab af NATO forpligter til at foretage en politisk registrering af danske statsborgere, kan jeg henvise til den den 30. september 1968 af regeringen offentliggjorte beslutning, hvorefter registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed. Denne beslutning har ikke blot gyldighed

for politiets efterretningstjeneste, men er udtryk for regeringens principielle indstilling til spørgsmålet om politisk registrering af danske statsborgere.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forsvarrets organisation m. v.

(Lovforslaget (nr. 64) findes i tillæg A. sp. 1529, fremsættelsen i tidenden sp. 1564).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kjeld Olesen: Forud for dette lovforslag er jo foregået adskilligt. Først og fremmest den nye regerings interne og hemmelige forårsmanøvre med det tidligere forsvarsforlig. Dernæst en brevveksling i sommerens løb mellem den nuværende og den tidligere statsminister, hvor den sidste efterlyste et forslag til en nyordning af forsvaret. Hertil kommer, at den tidligere regering allerede var ved at forberede en dybtgående nyvurdering af forsvaret med hensyn til struktur, kommandoforhold, rationalisering, styrkemål og økonomi.

Vor principielle opfattelse af et dansk forsvar har været og er stadig, at det skal være en konsekvens af vor sikkerhedspolitik. Når det gælder sikkerhedspolitikken, ligger følgende til grund for vor vurdering:

Siden NATOs oprettelse i 1949 har der været tydelige afspændingstendenser at spore både i Europa og mellem de to supermagter. Den tidligere regering søgte, så vidt det var muligt, at få denne afspænding videreført dels inden for NATO, hvor Danmark til stadighed talte for en mere bevidst kurs mod en yderligere afspænding, dels gennem de talrige tosidede kontakter til østeuropæiske lande.

Den tsekoslovakiske tragedie har sat en foreløbig stopper for denne udvikling, men det er samtidig vor opfattelse, at der, hvor ulykkelig situationen end er for det tsekkiske folk, ikke er sket nogen fundamental ændring af den sikkerhedspolitiske situation i Europa, en vurdering, som man for øvrigt også kunne spore i *communiquéet* fra minister-rådsmødet i NATO. Det værste, der kan ske, er, at stillingen fastfryses, at vi igen vender tilbage til den kolde krigs stivnede